

ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ

Οι απεργίες απλώνονται

Συνεχίζεται η απεργία διαρκείας των δημοσίων υπαλλήλων της Νότιας Αφρικής που ξεκίνησε στις 18 Αυγούστου με δύο βασικά αιτήματα: Αύξηση 8, 6% στους μισθούς και διπλασιασμός του μηνιαίου επιδόματος στέγασης στα 1000 ραντ.

Την περασμένη εβδομάδα δεκάδες χιλιάδες δημόσιοι υπάλληλοι διαδήλωσαν στους δρόμους του Γιοχάνεσμπουργκ, στα πλαίσια της Γενικής Απεργίας που προκήρυξε η Συνομοσπονδία COSATU, δείχνοντας την αποφασιστικότητά τους να συνεχίσουν την απεργία μέχρι να ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους.

Η κυβέρνηση βρίσκεται σε αδιέξοδο. Την περασμένη βδομάδα αναγκάστηκε να υποσχεθεί αυξήσεις της τάξης του 7,5% και 800 ράντ στο επίδομα στέγασης. Όμως το ένα μετά το άλλο τα τοπικά παραρτήματα του COSATU της Γενικής Συνομοσπονδίας απέρριψαν την πρόταση της κυβέρνησης. Ταυτόχρονα οι μεταλεργάτες, οι εργαζόμενοι στα ορυχεία, στους Δήμους, οι τυπογράφοι και οι δημοσιογράφοι ανακοινώνουν την υποστήριξή τους στην απεργία.

“Όχι στο 6.5%”, λένε τα πηλακάτ των απεργών που απαιτούν αύξηση 8.6%

Οι εικόνες από τη δύναμη των απεργών είναι εντυπωσιακές. Στο Λιμόμπο 70.000 διαδήλωσαν προς ένα κρατικό κτίριο στο τέλος της περασμένης εβδομάδας, ενώ οι περιγραφές κάνουν λόγο για τη μεγαλύτερη διαδήλωση από την περίοδο της πτώσης του Απαρτχάιντ, το 1994. Στο Κίμπερλι 2.000 δημόσιοι υπάλληλοι συγκεντρώθηκαν για να συζητήσουν τη νέα πρόταση της κυβέρνησης. Στο

Γκότενγκ του Γιοχάνεσμπουργκ συγκεντρώθηκαν αντιπρόσωποι από 25 παραρτήματα, οι 16 απέρριψαν την νέα πρόταση της κυβέρνησης, 5 δεν είχαν αποφασίσει και μόνο 4 ψήφισαν υπέρ.

Η απεργία των δημοσίων υπαλλήλων έχει συμπαρασύρει και τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα. Περίπου 7.000 εργάτες στην βιομηχανία ελαστικών έκαναν στάση εργασίας

απαιτώντας αυξήσεις 11%. Οι εργάτες στην αυτοκινητοβιομηχανία έκαναν στάση εργασίας με αίτημα αυξήσεις 15%. Αποτέλεσμα της απεργίας στα εργοστάσια είναι ότι η BMW και η Volkswagen έχουν προσωρινά αναστείλει την παραγωγή στα τμήματά τους στη Νότια Αφρική. Σε απεργία απειλεί να κατέβει και το Συνδικάτο Μεταλεργατών.

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Για όλα φταίει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Στον κυριακάτικο Ριζοσπάστη 5/9 ο Παναγιώτης Μεντρέκας, μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ, βρίσκει για άλλη μια φορά την ευκαιρία να συκοφαντήσει την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Κατασκευάζει την ευκαιρία θα ήταν η ακριβέστερη περιγραφή.

Σε ένα ολοσέλιδο άρθρο του με τίτλο «Όταν το ‘Βήμα’ στηρίζει το ‘Αριστερό Βήμα’, ο γνωστός από τις τηλεοπτικές εμφανίσεις του Μεντρέκας καταλήγει στην εξής οργίλη αποστροφή: «Μπορείτε να μας αναφέρετε ποια είναι η πρόταση εξουσίας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, του ΣΥΡΙΖΑ; Εκτός και αν η στρατηγική είναι τα δέκα σημεία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ή τα πέντε ή δεκαπέντε του χώρου ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ με όραμα μια αριστερή κυβέρνηση και έναν ανθρώπινο καπιταλισμό».

Είναι καιρός, η ηγεσία του ΚΚΕ και ο Ριζοσπάστης να εγκαταλείψουν αυτή την προσφιλή τους τακτική να πετάνε λάσπη ελπίζοντας ότι όλο και κάτι θα μείνει. Ούτε στο «Βήμα Διαλόγου» συμμετέχει ή στηρίζει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ούτε στρατηγικά έχει κοινά σημεία με τον Συνασπισμό, ούτε όραμα έχει έναν «ανθρώπινο καπιταλισμό και μια αριστερή κυβέρνηση».

Όλα αυτά τα γνωρίζει πολύ καλά ο κ. Μεντρέκας. Αλλά αυτός και οι υπόλοιποι στην ηγεσία του ΚΚΕ συνεχίζουν να χρεώνουν στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ τα Σόδομα και τα Γόμορα. Από «κρυφοΠΑΣΟΚους» μέχρι ομορτοουνιστές και από «μικροαστούς ριζοσπάστες» μέχρι πράκτορες του γαλλικού ιμπεριαλισμού, έχουν καταγγείλει κατά καιρούς την αντικαπιταλιστική αριστερά –οργανώσεις και αγωνιστές της. Θαρρείς κι οι εργαζόμενοι παίρνουν τον Ριζοσπάστη για να διαβάσουν ακόμα μια «σεντονιάδα» καταγγελιών για την υπόλοιπη αριστερά.

Ο Μεντρέκας ειρωνεύεται όσους μιλάνε για τα «εγκλήματα του Στάλιν (ο οποίος ευθύνεται ούτε λίγο ούτε πολύ για τα πάντα, από την καταστροφή του Δράμαλη... έως την εξαφάνιση του πράσινου πιγκουίνου)». Αλλά φαίνεται ότι ακολουθεί την ίδια τακτική, με στόχο την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Τουλάχιστον σε αυτό το επίπεδο είναι συνεπής με το ίνδαλμά του: η σταλινική σχολή της διαστρέβλωσης έχει εγκατασταθεί μόνιμα στον Περισσό.

Όμως, μιας που ο Μεντρέκας θέλει τόσο πολύ να πληροφορηθεί την πρόταση εξουσίας την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, να του κάνουμε για άλλη μια φορά την χάρη να απαντήσουμε: η πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η εξουσία των εργατών. Είναι ότι τις αποφάσεις για την οικονομία και την πολιτική πρέπει να τις παίρνουν οι συνελεύσεις των εργατών και όχι των μετόχων ή τα κονκλάβια των γραφειοκρατών. Του ΚΚΕ ποια ακριβώς είναι; «Η λαϊκή οικονομία με λαϊκή εξουσία»; Δηλαδή μια ακόμα αριστερή κυβέρνηση με υπουργούς Μεντρέκας και Μαϊληδες που θα «διασφαλίσουν» την ανατροπή του καπιταλισμού; Στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκονιά.

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΕΔΕΣΣΑ

Αυτό το Σάββατο στη Θεσσαλονίκη η κυβέρνηση θα δικαιολογήσει την πολιτική της. Θα ακούσουμε για άλλη μια φορά ότι πρόκειται για εθνική υπόθεση. Βλέπουμε όμως, στην πράξη ότι η ακολουθούμενη πολιτική, μέχρι σήμερα, είναι πολιτική πτώχευσης του λαού, υπονόμευσης του παραγωγικού δυναμικού, περιορισμού των δικαιωμάτων, και κυρίως υποθήκευσης του μέλλοντος των παιδιών μας.

Ο μηχανισμός στήριξης μέχρι σήμερα το μόνο που κατάφερε είναι η βίαιη ανακατανομή του πλούτου, η δραματική μείωση μισθών και των συντάξεων, η κατάλυση των εργασιακών δικαιωμάτων, η κατάργηση της Δημόσιας Κοινωνικής Ασφάλισης, η συρρίκνωση του όποιου κοινωνικού κράτους είχε απομείνει. Η Παιδεία και η Υγεία δεν έχουν ρόλο στο δράμα ενώ τα ποσοστά ανεργίας κατάντησαν γραφικές ανακοινώσεις.

Στα παραπάνω προσθέτουμε και τη διάλυση της πραγματικής οικονομίας. Δηλητηριώδες αποδεικνύεται το «κοκτέιλ»: βαθιά ύφεση – υψηλή ανεργία – υψηλός πληθωρισμός.

Οι κοινωνικοί αγώνες που αναπτύχθηκαν εδώ και λίγους μήνες, παρά ίσως τις αδυναμίες τους σε μαζικότητα και κλιμάκωση σε σχέση με τη σφοδρότητα και την οξύτητα της επίθεσης που δέχεται όλος ο λαός, σε καμία περίπτωση δεν αναιρεί την αξία τους. Αποτελούν παρακαταθήκη για το επόμενο διάστημα, που μαζί με την συνεχόμενη οικονομική κρίση μπορούν να αποτελέσουν την εκρηκτική ύλη μιας μεγάλης κοινωνικής αντίδρασης.

Οι κινητοποιήσεις στη ΔΕΘ (11/9) αλλά και η μαζική συμμετοχή στην πανευρωπαϊκή απεργία –ημέρα δράσης (29/9), πρέπει και μπορούν να αποτελέσουν την απαρχή μια νέας αποτελεσματικής απάντησης όλων μας. Να προσπαθήσουμε όλοι μαζί να δημιουργήσουμε μια καλά οχυρωμένη κοινωνική άμυνα απέναντι στα όσα ζούμε και όσα μας περιμένουν.

Η Πρωτοβουλία Γυναικών Έδεσσας σε Δράση συμμετέχει στο συλλλητήριο διαμαρτυρίας το Σάββατο στη Θεσσαλονίκη και καλούμε όλους εσάς να ενώσουμε τις φωνές μας.

Ζητάμε μια κοινωνία που θα δίνει έμφαση στην ανάπτυξη ενός νέου παραγωγικού μοντέλου, στην υπεράσπιση πολιτικών που θα στηρίζουν την ουσιαστική αναδιανομή του πλούτου, στην προστασία και διεύρυνση των δημοσίων κοινωνικών αγαθών.

Εσύ, τι θα κάνεις; Ελάτε να ενώσουμε τις φωνές μας!

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΕ ΔΡΑΣΗ...
protedessas@gmail.com

Δίκη από το 2003!

Την 24-09-2010 δικάζονται σε δεύτερο βαθμό από το Μικτό Ορκωτό Εφετείο Θεσσαλονίκης οι 4 διαδηλωτές της Θεσσαλονίκης ενάντια στη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία πραγματοποιήθηκε τον Ιούνιο του 2003. Οι 4 διαδηλωτές καταδικάστηκαν πρωτόδικα σε πολύχρονες ποινές κάθειρξης με αναστολή έως την εκδίκαση της έφεσης: Ο Βρετανός Simon Charman, ο Σύριος Κάστρο (Dakduk Soleiman), ο Ισπανός Perez-Corraiz Fernando και ο Έλληνας Μ. Τραϊκάκης καταδικάστηκαν αντίστοιχα σε 8,6 έτη, 7 έτη, 7 έτη και 5,6 έτη κάθειρξης με αναστολή και αφέθηκαν ελεύθεροι έως την έκδοση τελεσίδικης απόφασης από το Εφετείο. Εάν οι διαδηλωτές καταδικασθούν, θα οδηγηθούν στη φυλακή καθώς οι ποινές έχουν ανασταλεί έως την έκδοση απόφασης από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο.

Σύμφωνα με βίντεο που κυκλοφόρησε εκείνες τις ημέρες η αστυνομία προσπάθησε να στήσει μία ολόκληρη σκευωρία σε βάρος του Simon Charman, ο οποίος φορούσε κατά τη σύλληψή του ένα μπλε ανοιχτό σακίδιο, ενώ κατά το κατηγορητήριο φορούσε ένα μαύρο σακίδιο. Όπως ξεκάθαρα φαίνεται στο video, αστυνομικός μεταφέρει το μαύρο σακίδιο με τις μολότοφ και τα σφυριά και το εναποθέτει δίπλα στον Charman.

Τον Ιούνιο του 2003 δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι και νεολαίοι είχαν πραγματοποιήσει μία μεγαλειώδη πανελλαδική διαδήλωση ενάντια στην Ευρώπη του πολέμου και της αγοράς και την τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που στεκόταν στο πλευρό του Μπους παρέχοντας διευκολύνσεις στον πόλεμο του Ιράκ. Η αστυνομία απάντησε με πρωτοφανή αγριότητα προκαλώντας στην ουσία τα επεισόδια. Δεν δίστασε να προχωρήσει ακόμα και σε κατασκευή ενόχων και στην βίαιη καταστολή, μία πρακτική που συνεχίστηκε και τα επόμενα χρόνια από την κυβέρνηση της ΝΔ, χωρίς όμως να καταφέρει να σταματήσει το δυνάμωμα του φοιτητικού και εργατικού κινήματος.

Σήμερα 7 χρόνια μετά, η ίδια Δικαιοσύνη που δε διστάζει να αφήνει ελεύθερους όλα τα κυβερνητικά στελέχη που βρίσκονται μπλεγμένοι σε σκάνδαλα και βρωμοδοουλίες, θέλει να εκδικηθεί τους 4 διαδηλωτές. Δεν πρέπει να τους αφήσουμε. Να στείλουμε στη φυλακή τους τραπεζίτες, τους κερδοσκόπους και τα τσιράκια τους και όχι τους διαδηλωτές που παλεύουν ενάντια στην Ευρώπη του καπιταλισμού και του πολέμου.